

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg markerede for at bekræfte indholdet af hr. Ole Vagn Christensens indlæg, dog med undtagelse af bemærkningen om, at der var kastet grus i maskineriet. Det er jo ikke tilfældet; der foreligger en helt klar aftale, som arbejdsministeren netop har bekræftet. Derom hersker der ikke nogen som helst tvivl, og derfor er hr. Ole Vagn Christensens fremstilling indiskutabelt korrekt med hensyn til de ting, vi har aftalt i Arbejdsmarkedsudvalget de seneste dage.

Men jeg synes, det er væsentligt at give et svar til fru Lilli Gyldenkilde, som beklager, at det nu igen skal gå ud over lønmodtagernes penge. Nej, fru Lilli Gyldenkilde, risikoen er, at det går ud over lønmodtagernes ansættelse. Det er jo ikke et spørgsmål om, hvorvidt de penge skal udbetales eller ej, for når vi har en regel og en ordening, skal den selvfølgelig efterleves, det er vi jo alle sammen enige om. Men vi er forfærdelig bange for, at hvis vi gennemfører disse ting, tør arbejdsgiverne simpelt hen ikke ansætte folk, fordi omkostningerne følger med.

Og jeg må også fastholde det, som jeg tidligere har påvist; at vi ville få et kæmpestort og omfattende bureaukрати. Tallet 1,5 millioner er jo indiskutabelt, og vi ville ikke opnå den adfærdsregulering, som mange har peget på i forbindelse med denne ordening, hvis alle skal betale, uanset om de forsøger at undgå denne korttidsansættelse eller ej. Derfor synes jeg helt klart, at intentionerne med at opnå en adfærdsregulering er gode nok.

Men det hele vil blive kastet over bord, hvis vi følger fru Lilli Gyldenkildes tankegang, og så er det ikke bare lønmodtagernes løn, det går ud over, men også dagpengene, for der bliver simpelt hen ikke råd til at betale det hele.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nu synes jeg alligevel, at vi skal lade dogmatikken hvile, så jeg vil ikke komme ind på det sidste indlæg fra hr. Helge Sander.

Jeg beklager, at jeg kom til at sige, at forslaget var en del af finanslovaftalen. Det er det ikke, det er en del af 17. maj-aftalen, det ved jeg godt, så det var en fejl fra min side.

Men lad mig sige, at SF aldrig har været tilhænger af den store, forkromede forsikringsordening på området. Vi deler den nervøsitet, som hr. Helge Sander giver udtryk for i Jyllands-Posten i dag, nemlig at vi får en stor, forkromet, bureaukratisk løsning, så det er ikke her, uenigheden ligger. Nej, uenigheden ligger i, at man forsøger at sælge det synspunkt, at der formentlig kan laves en sådan forsikringsordening, og hvis det lykkes, afskaffer man denne overgangsordening. Det har man lovet hinanden under forhandlingerne, det står i lovforslagets tekst, og det er da at putte blå i øjnene på hinanden, hvis man aftaler noget vel vidende, at det ikke kan gennemføres.

Fra 1990 har det været på tale, at arbejdsgiverne skulle lave denne forsikringsordening, men de har ikke ønsket det og måske med god grund. Jamen så sig det dog, lad os dog kalde en spade for en spade og ikke putte blå i øjnene på hinanden med nogle bemærkninger om, at hvis det ikke skulle blive til noget med denne ordening, så gør vi altså sådan og sådan osv.! Og i dag skriver hr. Helge Sander oven i købet klart og tydeligt i aviserne, at det bliver ikke til noget med denne forsikringsordening, for det vil Venstre ikke have. Jamen så burde man da sige det lige ud af posen og holde fast ved, at når denne overgangsordening udløber, bliver arbejdsgiverne i hvert fald pålagt at betale de to første ledighedsdage. Stå dog ved det i stedet for at putte blå i øjnene på hinanden og på os andre med!

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Der er overhovedet ikke tale om, at vi putter blå i øjnene på hinanden. Der er tale om, at vi har en meget, meget, meget alvorlig situation omkring g-dagene.

Da vi havde lovforslaget til førstebehandling, blev det konstateret, at der kun er 13 pct., der får deres g-dage. Så kan man selvfølgelig spørge, om det går ud over lønmodtagerne eller a-kasserne, og det har vi ikke været i stand til at afgøre. Men vi fik dog gennemført en opstramning af tingene ved at give arbejdsministeren 2 måneder til at finde en løsning på, hvordan vi kan sikre, at lønmodtagerne får deres penge af arbejdsgiveren; det er selve hovedprincippet i første omgang.